

tise til at gennemføre projekter indenfor renere teknologi og genanvendelse. Man kan nævne f.eks. støberier, galvanovirksomheder, levnedsmiddelindustri og garverier.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser.

Løsningen af en så omfattende opgave, som ønsket med vedtagelsen af beslutningsforslaget om miljøstøtteordningen til østlandene, vil betyde, at der skal anvendes ganske betydelige midler. På denne baggrund har Folketinget vedtaget, at der i en 5-årig periode afsættes op til 100 mill. kr. årligt.

Miljøstyrelsen vil blive bemyndiget til at administrere ordningen og fungere som sekretariat for den rådgivende komité, jvf. bemærkningerne til § 6.

Det øgede personaleforbrug i Miljøstyrelsen vil blive tilvejebragt ved omprioritering indenfor Miljøministeriets område.

En række administrative omkostninger såsom udarbejdelse af informationsmateriale om tilskudsordningen, trykning af publikationer, udgifter til rejser og møder samt til evt. vederlag til formanden for den rådgivende komité vil blive finansieret inden for den afsatte beløbsramme til ordningen.

Lovforslagets finansiering vil blive inddraget i de politiske forhandlinger om finansloven for 1991. Et flertal i Folketinget erklærede sig i forbindelse med vedtagelsen af folketingsbeslutningen B 35 om etablering af en miljøstøtteordning for østlandene fremtidigt villig til inden ordningens ikrafttræden af medvirke til at fremskaffe dækning for udgifterne ved støtteordningens gennemførelse.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1

Loven skal gennem tilskud til miljø- og energiaktiviteter medvirke til at fremme en miljøforbedrende udvikling i østlandene. Med østlandene menes Polen, Den Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik, Ungarn, Estland, Letland, Litauen, Sovjetunionen, Rumænien, Bulgarien, samt de alliancefrie lande Jugoslavien og Albanien.

Det er målet,

- 1) at begrænse forureningen i østlandene og den grænseoverskridende forurening herfra,
- 2) at medvirke til, at udviklingsprocessen i østlandene foregår på miljømæssig forsvarlig vis,
- 3) at støtte naturbeskyttelsesindsatsen i østlandene og
- 4) at stille teknologi og rådgivning indenfor miljø- og energiområdet til rådighed.

Hovedformålet med loven er at yde tilskud til begrænsning af forureningssituationen i østlandene og

herved især medvirke til at nedsætte transporten af forurenende stoffer via vand og luft til Danmark. Endvidere skal loven bistå landene med at etablere en miljømæssig forsvarlig udvikling i forbindelse med den omfattende genopbygnings- og udviklingsproces.

Da plante- og dyrelivet visse steder er truet, skal loven gennem tilskud medvirke til naturbeskyttelsesaktiviteter for herved at forbedre beskyttelsen af vilde dyr og planter samt bevare naturlige levesteder.

Loven skal gennem tilskud gøre det muligt at stille teknologi og rådgivning til rådighed for østlandene. Man kan således hurtigt – uden flere års forudgående forskning og forsøg – generelt opnå de størst mulige miljøfordele ved at kendt og velafprøvet teknologi og viden indenfor miljø- og energiområdet overføres.

Da den grænseoverskridende forurening er størst fra Polen, Den Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik, Estland, Letland, Litauen, de nærmeste områder af Sovjetunionen (f.eks. Leningradområdet) og Ungarn, vil disse lande få størst bevågenhed. Aktiviteter i Rumænien, Bulgarien, Jugoslavien og Albanien vil ikke være udelukket, men vil ikke blive så højt prioriteret som aktiviteter i de ovenfor nævnte lande. Selvom en miljøforbedrende udvikling er målet for tilskudsordningen, administreres ordningen i lyset af udviklingen i landenes politiske situation, hvorved ustabile politiske forhold kan tillægges en vis betydning.

Til § 2

Ved afgørelsen af om tilskud skal ydes, vil der blive lagt vægt på, om der ved gennemførelsen af et projekt sker en væsentlig reduktion af forureningen. Hvor der er tale om konkrete anlæg, kan det som oftest lade sig gøre at vurdere, hvor meget forureningen kan nedsættes, medens dette f.eks. ved uddannelsesprojekter ikke lader sig gøre. Her vil der være behov for at vurdere, hvor stort behovet for et sådant projekt er set i lyset af en samlet miljøindsats.

En tilskudsordning til østlandene må endvidere indrettes efter, hvilke ønsker disse lande måtte have, samt på medfinansiering fra modtagerlandet. En acceptabel form for medfinansiering kan være at stille f.eks. personressourcer, lokaler, arealer osv. til rådighed. Som et minimum skal myndighederne i det pågældende modtagerland godkende aktiviteterne forinden de iværksættes.

Med henblik på en overordnet samarbejdsstrategi er det nødvendigt, at der er løbende kontakt mellem den danske miljøadministration og modtagerlandene. Der eksisterer allerede et udbygget internationalt og bilateralt samarbejde med de østeuropæiske lande om forureningssituationer. Dette samarbejde skal